

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.
Stane četrletno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25—
celoletno: Din. 100—
Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VIII.

Dunaj, 15. februarja 1928.

Št. 7.

Občinske volitve.

Razpisane so bile 4. februarja 1928 in se vršijo 22. aprila 1928 v vseh občinah razen Celovca.

Do 17. februarja je treba prijaviti prisednike in namestnike v volilne oblasti.

18. februarja se morajo razpoložiti volilni imeniki, ki ostanejo skozi 14 dni vsakemu volilcu na vpogled, to je do 2. marca.

23. marec je zadnji dan za predložitev volilnih predlogov pri občinski volilni oblasti.

13. april je zadnji dan za prijavo volilnih prič pri občinski volilni oblasti.

16. april je zadnji dan za spremembo volilnih predlogov.

22. april je dan volitev.

Nekatere važnejše določbe volilnega reda: Volitve izvedejo volilne oblasti, ki obenem odločujejo o volilni pravici posameznikov v svojem področju, oziroma razsojajo o tozadevnih preprih. V vsaki občini se postavi občinska volilna oblast, ki uraduje do prihodnjih volitev. Ako ima občina več volilnih okolišev, se postavi za vsak volilni okolišč krajna volilna oblast, ki sestoji iz predsednika in največ 6 prisednikov. Kjer je okrajno glavarstvo, tam je okrajna volilna oblast in v Celovcu deželna volilna oblast. Prisednike imenuje na predlog lokalnih strankinih organizacij po razmerju glasov pri zadnjih državnoborskih volitvah okrajna volilna oblast. Vsak prisednik mora imeti svojega namestnika.

Volilno pravico ima vsak avstrijski državljan, ki je pred 1. januarjem 1928 dopolnil 20. leto, ki je imel na dan razpisa volitev v občini svoje stalno bivališče, ki je vpisan v volilnem imeniku in ki vsled kazni ni izgubil volilne pravice.

Voljen (kandidat) je lahko vsak brez ozira na spol, ako ima v občini volilno pravico in je dopolnil 1. januarja 1928 24. leto.

Od 18. februarja do 2. marca so razpolo-

ženi volilni imeniki. V tem času lahko vsak volilni upravičenec pogleda v volilni imenik, da se prepriča o vpisu, lahko pa tudi zahteva ustmeno ali pismeno vpis ali izbris volilnega upravičenca ali neupravičenca, ako more dokazati, da ima volilno pravico ali je nima. O prizivu odloči občinska volilna oblast v treh dneh. Proti odločbi občinske volilne oblasti se prizadeti lahko pritoži na okrajno volilno oblast, ki razsodi končno veljavno.

Do 31. marca je treba vložiti kandidatne liste, na katerih mora biti navedeno ime stranke, imena kandidatov, največ še enkrat toliko, kolikor se voli odbornikov, ime zastopnika stranke in 25 podpisov volilnih upravičencev v občini.

„Heimatschutz.“

„Heimatschutz“, varstvo domačije moremo označiti s Seipelnovimi besedami kot prizadevanje, da kako ljudstvo ohrani čisto in nepokvarjeno, to, kar ima („wenn sie [die Nation] jenes, was sie bereits hat, rein und unverfälscht bewahrt“).

K nalogam koroškega „Heimatschutza“ bi torej bistveno spadalo tudi prizadevanje, da se ohranijo slovenske posebnosti v deželi. Posebnosti, ki obstoje na Koroškem že nad 1300 let. In k tem slovenskim posebnostim spada v prvi vrsti slovenski jezik in slovenska narodnost.

Koroški „Heimatschutz“ bi torej moral zahtevati, da se tudi v šoli štiti, varuje in goji slovenski jezik in slovenska narodnost in da se ne izpodriva naš jezik iz cerkve. Da, to bi bil pravi in resnični „Heimatschutz“, varstvo domačije! Če pa nasprotno vidimo, da se na Koroškem vkljub vsemu povdarjanju in govorjenju o „Heimatschutzu“ mirno pusti in celo naravnost dela na to, da se slovenski živelj izpodrine iz dežele, potem je jasno, da se pod masko koroškega „Heimatschutza“ skriva samo — vsenemški imperializem.

Mi hočemo pravi in resnični „Heimatschutz“, mi hočemo varstvo domačije, ki upošteva, brani in goji tudi naše narodne posebnosti, naš jezik in našo narodnost.

V imenu tega „Heimatschutza“ terjamo, da se goji naša narodna posebnost, naš jezik in naša narodnost tudi v šoli.

Časih nas vprašujejo, kaj pravzaprav hočemo. Naivno ali pa hinavsko vprašanje! **Živeti hočemo!** Imamo naravno, od Boga dano pravico do telesnega, fizičnega življenja. In imamo ravno tako pravico do narodnega življenja, t. j. da se ohranimo kot narod. To je naše naravno pravo. Nihče, nobena človeška oblast nima pravice kratiti in jemati nam naše življenjske pravice! Nihče nima pravice ubijati nas! In ravnatoko nemoralno je oropati kak narod njegove narodnosti in ga narodno ubijati, kakor je nemoralno oropati in ubiti posameznika. V obeh slučajih je to zločin proti V. in VII. zapovedi.

Taka nemoralna naprava so naše „utrakvistične“ šole! Iz ust pravičnega Nemca sem čul, da to niso nikake „utrakvistične“, t. j. dvojezične šole, marveč da so to nemške šole. Nemški učitelj na utrakvistični šoli je izjavil: „Zweck der Schule ist, dass die Kinder deutsch lernen.“ Torej to je namen koroške „utrakvistične“ šole! Ne, da bi se slovenski otroci učili v šoli tudi svojega maternega jezika, marveč namen koroške utrakvistične šole je, da se otroci učijo nemško in da se ponemčijo! Prvo leto — ali tudi ne — učitelj z otroci še govori slovensko, in zato se te šole imenujejo „utrakvistične“, „dvojezične“. Naravnost smešno je, da si take šole upajo nazivljati „utrakvistične“!! Pred celim svetom moramo protestirati proti lažnivi nesramnosti, kako naši narodni zatiralci slepijo svet s temi „utrakvističnimi“ šolami!

Vsak človek, torej tudi vsak otrok ima pravico, da se izobrazijo njegove zmožnosti (Anlagen). Ima pravico, da se razvijejo tudi njegove narodne zmožnosti. In nihče nima pra-

PODLISTEK

Reberški Ožbej:

Kapelški punt.

(Nadaljevanje.)

Iz groba se dvigne cela postava in Robertu se zdi, kakor bi stopala proti njemu. Obide ga strah in naglo zbeži čez grobove proti spodnjimi odprtimi vratni ter skozi nje na cesto. Trepetal je na celem telesu in ni se upal pogledati nazaj. Krčevito je držal prstan v žepu in naglo stopal po stranskih potih do Mažarja.

„Tepec si bil, da si se tako bal.“ tolaži se Robert, „misliš si, da je bila postava, ali se nisi mogel spomniti, da je nad grobom vrba, ki jo pokriva sneg. In to si ti imel za strah.“

In globoko se je oddahnil, ko je pogledal nazaj in se prepričal, da res ni bilo nič. Prstan pa le ima, o kako je lep, le urno k nevesti, lepo plačilo te čaka.

Kmalu je pri hiši. V Fanikini sobi je še luč. Rahlo potrka, nemirno mu bije srce. Nekdo se zgane v sobi, sliši korake in odklepanje duri, ki se rahlo odprejo. Med njimi zagleda Faniko zavito v belo ruto, da se vidi samo njen dražestni obraz.

„Prinašam ti prstan,“ zašepeče ves razvnet.

„Res, Robert, tedaj me res ljubiš?“

In objela ga je in tiho sta stopala proti njeni sobi. Fanika odloži ruto in stopi k luči, Robert pa vzame iz žepa prstan in ga pokaže radovedni Faniki.

„Kako je lep,“ vzklikne, „kaj takega še nisem videla. Kje pa si ga dobil?“

„Ne vprašuj, saj veš, kaj si mi rekla.“

„Tedaj si ga vzel Devici Mariji v cerkvi?“

Tako je, kaj bi ga ona nosila, tebi se poda, ti imaš živo roko, tam pa je mrtev les.“

„O, Robert, nisem mislila tako, a sedaj vem, da si ti tvegall vse zame. O kako krasno se bleskeče, toliko je žlahtnih kamnov.“

In Robert prime Faniko za levo roko, vzame prstanec in natakne nanj bleščeči prstan. Vsa razburjena gleda Fanika na lepi dar in se čuti že kot pisarja Roberta.

Toda kaj je to? Naenkrat prebledi, v srcu jo je zabodlo, neskončno bolečino začuti v prsih, obraz postane blede kot stena in vse se suče okoli njenih oči. Z rokami maha po zraku, kakor bi se hotela ujeti, a ne najde opore, opoteka se sem in tja in nazadnje pade vznak.

Robert se prestraši, vidi Fanikin blede obraz in posluša njeno težko hropenje.

„Kaj ti je, Fanika?“ vpraša Robert ves prestrašen.

„Beži, nesrečnež, oh, kako to peče na prstu, odvzemi, oh kako pošasti grabijo po meni, proč, proč od mene, kako me vlačijo za roko, ta prstan hočejo imeti, oh kako to skeli.“

Robert je stal ves zmeden pred Faniko, ki se je zvižala od hudih bolečin, iz njenih ust so stopile pene in blazno je gledala s svojimi očmi.

„Pomagaj, prstan me žge, o te pošasti.“

Robert se skloni k Faniki ter vzame njeno roko, na kateri je imela prstan, ga urno sname, hiti ž njim k oknu, ga odpre in hlastno vrže usodepolno darilo v potok, ki je imel ravno pred hramom precejšen prepad.

Fanika obleži nezavestna na tleh, težko hropenje prihaja iz njenih prs, vedno bolj pojema sapa, krčevito stiska roke, zavija oči, nankrat se strese po celem životu in bila je mrtva.

Robert gleda ves okamenel ta prizor. Čutil je, kakor bi ga držala nevidna roka za grlo. Ves prestrašen gleda nekaj časa v ta mrtvi obraz, ki postaja vedno bolj črn. Ne more več vzdržati v tem prostoru, hlastno pograbi klobuk, zapusti sobo ter zdirja domu. Vrže se na posteljo, a pred seboj ima vedno sliko tega mrtvega, strašnega obraza. Tako leži dalje časa, dokler od prestalega strahu in vsled utrujenosti ne zaspi.

Novo leto 1788 je nastopilo. Pri Bošteju in Koclju so ga dočakali, vršila so se običajna voščila in zatrdila prijateljstva ter sporazuma. Potem pa so se gostje porazgubili domu in marsikateri je dolgo spal tja v prvi dan novega leta in nazadnje vstal s težko glavo.

(Dalje sledi.)

vice v otroku zatirati te zmožnosti in vzgajati otroka protinardno. Proti pravicam otrok niti država, niti šola, niti lastni stariši nimajo pravic. To se pravi, nihče nima pravice otroka vzgajati protiviersko in protinardno. In to iz jednostavnega razloga, ker ima otrok naravno pravico, da se razvijajo vse njegove sposobnosti. To je nauk krščanske etike.

V smislu naravnega prava torej zahtevamo šole, katerih namen ne bo zgolj, da se naši slovenski otroci ponemčijo. Zahtevamo šole, v katerih se bodo slovenski otroci dobro naučili tudi slovenskega jezika v govoru, čitanju in pisanju. Ali ni škandalozno, da naši otroci, potem ko so hodili 8 let v šolo, ne znajo niti slovensko brati in pisati! Mi zahtevamo šolo, ki bo upoštevala naše življenjske pravice! Kdor nam odreka te pravice, postopa ne-krščansko, v nasprotju s krščansko etiko, pa naj se stokrat imenuje kristjan, ali pa naj se prišteva celo krščanski stranki!

Mi hočemo šolo, ki bo upoštevala in spoštovala IV. božjo zapoved! Ki bo spoštovala jezik naših očetov in naših mater! Kajti, če velja: „Spoštuj očeta in mater!“ potem velja tudi: „Spoštuj tudi jezik, ki si ga prejel od očeta in matere! Spoštuj svojo slovensko narodnost!“

In druga stvar, ki jo zahtevamo v imenu resničnega varstva domačije in v imenu naravnega prava kakor tudi v imenu pozitivnih cerkvenih odločb je, da pustite našim ljudem v cerkvi slovensko pridigo, slovensko molitev, slovensko petje in slovensko spovedovanje. To je naravnost nezaslišano, da so marsikje na Koroškem usilili celo našim otrokom v šoli nemški veronauk in so naše ljudstvo pripravili v cerkvi ob najprimitivnejšo pravico poslušati besedo božjo, petje, molitve in spovedovati se v maternem jeziku! Z voditeljem banatskih Švabov dr. Grasslhom jim moramo zaklicati: „Gläubigkeit und Kirchlichkeit können nur gedeihen, wenn unsere gottgewollte Muttersprache nicht nur nicht verdrängt, sondern auch von allen hiezu Berufenen liebevoll gepflegt wird. Ein Religionsunterricht, der diesen Namen überhaupt verdient, ist doch nur in der Muttersprache möglich. Verfall der Muttersprache ist Verfall der Gläubigkeit und Verfall der Kirchlichkeit.“ (Vernost in cerkvenost moreta uspevati samo, če se naš od Boga hoteni materni jezik ne le ne izpodrine, marveč čega vsi za to poklicani ljubeznivo gojijo. Verouk, ki sploh zasluži to ime, je vendar mogoč le v maternem jeziku. Razpad maternega jezika je razpad vernosti in razpad cerkvenosti.)

POLITIČNI PREGLED

Volitve? V zadnjem času se je zopet znatno poostrišlo razmerje med vlado in soc. dem. stranko in to v glavnem vsled delovanja vojne ministra, ki skuša vzeti soc. dem. stranki vse pristaše med vojaki in policijskimi stražniki. Zavaljo tega je v soc. dem. stranki popolnoma zmagalo levo krilo in posledica tega je, da je opozicija pričela napadati vse vladne predloge. Zato bo morala vlada predložiti parlamentu le dvomesečne dvanajstine, popolnoma negotovo pa je, če bo mogel finančni odbor pravočasno dokončati proračun. Ker vrh tega proračun po daljšem presledku zopet ne bo aktiven, mislijo tudi vladni politiki, da so volitve edina rešitev. Kakor se zatrjuje v političnih krogih, pa bi v novih volitvah nastopili kršč. soc. samostojno, vsled česar pridejo vsenemci v skoraj obupen položaj. Večino sedanjih mandatov so dobili namreč le vsled zveze s kršč. soc. Edina rešitev za vsenemce bi bila, da gredo s kmečko zvezo, ki pa zaenkrat še ne kaže nobenega veselja, da bi reševala vedno bolj brezpomembne vsenemce.

Za izvedbo agrarne reforme postaja pri nas vedno večje gibanje. Predvsem se namerava izvesti agrarna reforma na Gradiščanskem, kjer imajo veleposestniki 170.000 jutrov zemlje, od katerih je last madžarskih plemičev 150.000. Samo grof Eszterházy je lastnik ene dvanajstine vsega Gradiščanskega. Sedaj so sprejele vse gradiščanske stranke agrarno reformo za svoj program. Edino kršč. soc. stranka vsled svojih zvez z oficijelno Madžarsko še ni tega storila. Toda pod vedno večjim pritiskom javnosti se je morala udati tudi ona in sedaj zahteva agrarno reformo po madžarskem vzoru.

Jugoslovanska vlada je po sprejetju davčnega zakona z večino podala ostavko. Mandat za sestavo koncentracijske vlade je dobil najprej dosednji ministrski predsednik Vukičević. Pogajanja z načelniki klubov so pokazala, da vlade vseh strank ne spravi skupaj, niti vlade z gotovo delovno večino. Snubil je Radiča, ki brez svojih zaveznikov ni hotel v vlado, s Pribičevićem pa Vukičević noče imeti opravka. Zato je mandat vrnil v roke kralju. Sledil mu je Radič. Za njegovo koncentracijsko vlado se je izrekla vsa opozicija, samo radikali so ponudbo odklonili, ker so najmočnejša stranka v državi in hočejo, da je ministrski predsednik njih pristaš. Kakor se je pričakovalo, tako se je tudi zgodilo. Radič je vrnil mandat. Kralj je nato poveril sestavo nove vlade Davidoviču, ki pa je sestavo koncentracijske vlade odklonil, ker vidi, da bi bila pri takem položaju njegova prizadevanja brezuspešna. Začasno sestavlja vlado radikal dr. Niko Perić. Skoro vse stranke so se izrekle za njegovo vlado. Kmečko-demokratska koalicija zahteva pet ministrstev, med njimi finančno. Vendar se bo dr. Periću sestava koncentracijske vlade težko posrečila, ker radikali nočejo sodelovati s Pribičevićem, Pribičević pa je v kmečko-demokratski koaliciji, ki hoče kot celota v vlado.

Albanske metode. Pred kratkim je bil na Dunaju aretiran Albanec Lica, ki je hotel umoriti albanskega izselnika Hasana bega Prištinca, ki živi na Dunaju. Takoj je bilo jasno, da je bil umor Prištinca naročen od Ahmeda Zogu. To odkritje je bilo seveda za današnjo albansko vlado nad vse neugodno, ker zavraten umor v Evropi vendarle še ni priznan kot politično sredstvo. Z umorom Cena bega pa je bila albanska vlada, odnosno njen predsednik Ahmed, že dovolj osramočen. Zato je skušal vtis odkritja oslabiti albanski dunajski konzul Saracci s tem, da je izjavil, da je hotel Lica umoriti njega. Saraccijeva namera pa se je popolnoma ponesrečila, ker se je izkazalo, da je bil Lica sicer pri konzulu, toda ne da ga umori, temveč da mu izroči izkaznico, na kateri je bilo zapisano: Prosim Vas, da poveste nosilcu izkaznice, kakor sem Vam že pismeno sporočil naslov one znane osebe. Jasno je, da ni ta znana oseba nihče drugi ko Hasan beg Prištinac, ki naj bi ga Lica usmrtil. To tudi jasno izhaja iz izjave Hasana bega, ki je izjavil, da Saracci pač ni nobena taka oseba, da bi ga bilo treba ubiti. Če bi ga pa izselniki ravno hoteli ubiti, a oni take metode odklanjajo, potem jim ne bi bilo treba naročati atentatorja iz Tirane, temveč bi to lahko opravil kak albanski izseljenec, ki živi na Dunaju. Preiskava proti atentatorju Liceju je končana. Atentator je priznal, da je prišel na Dunaj z namenom, da umori Hasan bega Prištinca. Lica bo obtožen poskušnega umora.

DOMAČE NOVICE

Sele. Na Blaževo je politično in gospodarsko društvo za koroške Slovence priredilo pri nas shod. Kljub temu, da so bili mnogi zadržani z nujno vožnjo, je bila udeležba prav dobra. V najlepšem miru in redu so zborovalci sledili poročilu g. poslanca Starca, ki nam je razložil, kako ogromni dolgovi tlačijo državo in deželo, kar je eden glavnih vzrokov težkih gospodarskih razmer. Dal nam je več koristnih navodil glede davkov, gospodarstva, živine, strojev itd. Nato je poročal o deželnem zboru in o kulturni avtonomiji. Vsi smo se prepričali, da g. poslanec prav dobro razume svojo stvar in da se zares trudi za nas. K srcu smo si vzeli njegove opomine, naj ljubimo svojo zemljo, svojo vero, svojo slovensko domovino in ne sovražimo nasprotnikov, naj se tudi nadalje oklepamo svoje koroške slovenske stranke. Gospodu poslancu se iskreno zahvaljujemo in ga prosimo, naj še pride med nas!

Zgornja Vesca. Dne 2. t. m. smo imeli pri pd. Petrovcu zelo dobro obiskan shod slovenske koroške stranke. Govoril nam je naš deželni poslanec čg. Starc. Za njegov trud, da je prišel med nas in nam razložil razna pereča vprašanja, se mu prav iskreno zahvalimo. Vsakdo, ki je prišel na shod, se je lahko prepričal, kako prav so ravnali oni, ki so oddali pri zadnjih volitvah svoje glasove naši stranki. Ponosni smo lahko, da imamo v deželnem zboru vsaj dva moža, ki se potegujeta za naše pravice. Brez poslancev in brez samostojnega na-

stopa bi bili mi koroški Slovenci ničla in nihče nas ne bi vpošteval. Zatorej slovensko koroško ljudstvo po koncu glave, korajžno nastopaj, bodi ponosno na svojo narodnost, ob času volitev glasuj za svojo stranko in izvajalo si boš še mnogo uspehov!

Kazaze. (Ogenj.) V ponedeljek 6. t. m. ob 5. zjutraj je začel goreti v Metlovi Ogradnikov skedenj in je do zore pogorel do tal; ostalo je samo zidovje hleva v sredini. Zelo je oškodovan kmet Butej, ki je imel tu spravljeno zelenje in deteljo (9 vozov). Ravno je bil namenjen zvoziti domov, ker mu je zmanjkalo krme, sedaj pa je ob vso. Zgorela je tudi na skednju spravljena slama in hišna oprava ter obleka protestantovski družini Dokel s Štajerskega, ki šteje 6 glav in je tu našla začasno streho, ko jo je 20. decembra sodnija s silo izgnala iz restavracije na pritisk nove lastnice Homan. Dokel je zavarovan za 12 milijonov. Najbrž zato in pa, ker je branil zadelane duri v hlev, kjer je imel tudi nekaj reči, podreti in ven nositi, ga je drugi dan gnal žandar v zapor kot požiga osumljenega. Sreča še, da ni gorelo bolj zgodaj, ker bi se bila le 10 m oddaljena vsa lesena bajta lahko vnela in bi mogli speči ljudje zgori vsi. Na znamenje zvona je hitro priletelo dosti ljudi, a je žal kmalu zmanjkalo vode! Ovarovati so mogli le hišo s polivanjem z lužo, ki se je nabrala od na vročini stajanege snega in leda. Drugega ni misliti, kakor da je kdo nalašč zažgal.

Ruda. (Razno.) Dne 5. januarja je pri Krofiču v Srednji vasi pogorelo gospodarsko poslopje. — Dne 3. februarja je gorelo pri Šušterlu in Skavderniku na Ledu. Vzrok požara je sicer nepojasnen, vendar se da skoro trditi, da je nastal v dimniku. — Ladinikovo posestvo je prišlo na boben. Na dražbi ga je kupil Tratnikov Pavle na Ledu. — Lepo Tratnikovo posestvo na Dobravi pa je dobila na dražbi žena Tratnica. — Tomažičevo posestvo, ki je spadalo k Tratnikovi domačiji, je prilecitiral na dražbi baron Helldorf. Kako škoda, da je prišlo posestvo grofu v roke, ki bo svet najbrž pogozdil. Pri grofih bi se imela izvesti agrarna reforma, se pa šele dovoljuje, da kupujejo zraven.

Celovec. (Razno.) Imenovani so bili za stalne učitelje: Arnold Emerich na Bajtišah, Herman Bauer v Otmanjah, Oton Klewein v Blatogradu, Viljem Vidman v Št. Tomažu pri Celovcu, Alojz Kolman v Podroščici, Fric Maklin v Apačah, Marjeta Hohenwarter v Gornjih Libučah. — V Vasji vasi pri Škofjem dvoru je izbruhnil 1. t. m. požar, ki je upepel gospodarsko poslopje pd. Dornkaša z vsem žitom, krmo in orodjem. Škoda znaša 200 milijonov, zavarovalnina pa 180 milijonov. — 4. februarja so našli na Koroškem 10.337 podpiranih brezposelnih. Število se je v enem tednu zvišalo za 120. — Pri Petjaku v Ilmici je pričelo 30. januarja goreti. Ogenj se je tako hitro razširil, da so si domači komaj rešili golo življenje in živino. Škoda znaša 11.000 S, zavarovalnina 4000 S.

Kazaze. (Veselite in še kaj zraven.) Prej smo poznali le žeganja in ženitovanja, pa sicer kako vrtenje pri škripanju ciga-miga harmonike. Lani si je izmislila in kar dvakrat napravila barakarca Homan „Waldfest“. Veliko jo je stala naprava miz in klopi v gozdu, pa tuja muzika in priprava za pogostitev povabljenih gostov celo iz mest. Njej je sledil Sängerverein, ki ga vodi postajevodja Frühwirth, s Silvestrovim večerom pri Ilgu. Ta se pa ni posrečil. Domača dekleta se ga niso udeležila. Čast jim! Ples ni priprava za praznik, kakoršen je nam Novo leto. Sv. adventni prepovedani čas se nam konča šele s sv. Tremi kralji. Petje naše ljudstvo rado posluša, kadar se poje slovensko; za nemško petje, ki ga ne razume, pa mu ni. Saj tudi fantje pevci rajši slovenske pesmi pojejo, kolikor jih znajo. Kakor bi šlo za stavo, so napovedali železničarji — pač iz Sinče vasi in Pliberka in ne naši — na soboto 4. t. m. zvečer pri Najbirtu svoj Eisenbahnerball z vstopnino 30 g za šolske potrebščine revnim učencem. K temu je pa še pust vlekel, vendar so šla le 4 dekleta s fare tja. — V tem času, od 2. do 5. t. m. so imeli čg. župnik Poljanec tukaj mal misijon, ki ga je bilo ljudstvo veselo. So tudi taki, ki jim je cerkev večje veselje kot krčma. Zabave, veselice pač hočejo preprosti ljudje tudi imeti, a po pravici so g. Poljanec svarili župljane pred uvajanjem mestnih šeg, ki ovirajo naše posvečevanje ne-

delj in praznikov. Veselice imajo često slabe posledice. Sledila je tožba od obeh strani. Ena je hotela biti čisto nedolžna, druga ni hotela biti napadalka, toda bolj zvita si je znala dobiti zdravniško izpričevalo. V Dobrli vasi obsojena pa se je pritožila dalje v Celovec in zahtevala obnovitev procesa. Šele letos je celovška sodnija končala prepis z obsodbo obeh na denarno globo (15 in 20 S). Prav verjetno je, da se morajo sodnikom take tožbe kršč. ljudi studiti in jim naredijo kratek konec, ker iz besedičenja nikoli ne pridejo na jasno. Sodnija mora nekaj razsoditi, ljudje pa si dalje mislijo in še govorijo svoje. Dobička nič izgube dosti! Pust je zbudil tudi naše mrtvo društvo Pripravlja za pustno nedeljo ob 3. uri „Tri tičke“ in „Čašica kave“ na novo slikanem odru. Tu se ne bo nič pilo, plesalo, teplo, pač pa lepo pelo.

Sele. Redek jubilej praznujeta na tistem dne Andrej Uznik, pd. stari Travnik in njegova žena Marija, namreč petdesetletnico svoje poroke. 11. febr. 1878 sta stala kot ženin in nevesta pred poročnim oltarjem. Po dolgih 50 letih sta pričakala čas zlate poroke, kar je malokomu prisojeno. Slavljencec je bil svojčas eden prvih županov v Selah. Ima kljub svojim 88 letom še dober spomin in je še dosti krepek. Žena pa je v 84. letu in nekoliko opešana. Ke je po zimi premrzlo i neprikladno, se bo slovesnost zlate poroke izvršila poleti najbrže kar na domu. Bog ohrani slavljenca od tistega lepega dne in še nadalje, daj jima v sreči in zadovoljnosti preživeti večer življenja!

Bilčovs. Pust se bliža koncu. Kot gotovo povsod, tako seveda smo se tudi pri nas prav fejest ženili. Joj, to je bilo vriskanje, godbe, plesa in petja. Plesali in peli smo, ko smo vozili blago (balo), ko smo šli nevestam, kotrcam in tetam delat podoknice (ofriht), pa kako šele na ženitovanjih. Sedaj pa prosimo naše novoporočence, da nam ne zamerijo, če bralcem „Koroškega Slovenca“ povemo, kateri da so vzeli ta pust tisti teški zakonski križ na rame, pod katerim pač vsak še včasih malo pojama. Evo jih: Prvi je začel Janez Andrejaš, pd. Hauptmanov v Pogradu ter pripeljal Marijo Krušic, pd. Huntarjevo pred oltar. Koj za njim pa se je pd. Tomanov Edi na Vesavi poročil z pd. Močivnikavo Uršijo na Sodraževi. Pa tudi pd. Odrajc v Bilčovsu si je mislil, preveč je dolg čas biti sam doma, poiskal si je tudi nevesto in jo našel pri Boštlu na Gori. Danes Urši že gospodinji pri Odrajcu. Naš učitelj gosp. Kremec si je vzel g. nadučitelja za vzgled ter tudi dobil mlado nevesto nekje v Celovcu. Posestnik pd. Šibernik je svojo kajžo dal sinu Petru in kaj je ta hotel, ženiti se je moral in poročil se je z Ano Tuš voj. udovo. Pa še ni vse, v nedeljo 13. II. t. l. sta še dve poroki, pd. Šenhebinja v Bilčovsu se poroči s Francom Kropivnikom in kolar Gregor Krušic v Bilčovsu dobi mlado gospodinjjo iz Roža. To bi bilo za danes vse. Novoporočencem pa kličemo na pragu novega stanu: Bog daj, da bi mogli v slogi in zastopnosti živeti vkup, naj bi bil vam novi stan lahko breme, tudi ob času grenkih ur. Želimo vam srečo in blagoslov božji! Na mnoga leta!

Rožek. (Pogreb.) Žalostno so doneli zvonovi v nedeljo dne 29. januarja, ko smo nesli k večnemu počitku dolgoletnega cerkvenega ključarja Pavla Hafnerja, pd. Ciprovega očeta na Bregu. Rajni Ciprov oče je bil vzor katoli-

čana, kot cerkveni ključar je zvesto in z ljubeznijo opravljal svojo službo in nobeno nedeljo ali praznik ni manjkal v cerkvi. Tudi k pridigi je vestno prihajal in ne kakor sedanji mladi svet, ki pridigo vedno bolj zanemarija in še celo med mašo ostaja zunaj cerkve. Kot cerkveni ključar je vestno skrbel za cerkev in si mnogo prizadeval, da se popravlja. Mnogo zaslug si je spletel tudi pri nabavi novih zvo-

mači pevci so rajnemu ganljivo zapeli v slovo in ob grobu sta imela oba navzoča duhovnika poslovilna govora v obeh deželnih jezikih. Rajni je bolehal že poldrugo leto in je v svoji dolgotrajni bolezni mnogo trpel. Bil je veren kristjan. Bog mu daj večni mir!

Škofiče. (Pogreb.) Milo in tužno so peli zvonovi 6. t. m. mlademu Radarju v Rodi, ki se je pred tremi meseci ponesrečil. Ko je peljal

deske z žage domov, ga je srečal avtomobil pivovarne Schleppe v Celovcu. Konj se je splašil in prevrnil voz. Pri tem je dobil mladi Radar na spodnjem telesu tako močne poškodbe, da se je moral podvreči štirikratni operaciji, ki mu ni prinesla ozdravljenja. Pustil se je prepeljati domov, da bi vsaj počival v svoji domači fari. Samo en dan mu je bilo več usojeno živeti doma. Društvo „Edinost“, katerega član je rajni bil, mu je zapelo na domu in na pokopališču krasne žalostinke, med sprevodom pa je svirala od društva naročena godba žalne komade. Ob odprtem grobu se je poslovil od njega društ. podpreds. in položil na njegovo gomilo krasen venec. Bil je to eden, ki je vztrajno ljubil svoj narod, ki je prestal težke boje plebiscita, ne da bi klonil, ki je vestno in točno prihajal k našim prireditvam, ki naj bi bil vsem drugim za zgled in spodbudo. Žodi mu lahka zemlja domača! Zaostanim izekamo naše sožalje!

Dunaj. Že v zadnji številki smo poročali

o delovanju našega slovenskega krožka na Dunaju. To naše mlado društvo se je v par mescih razvilo v krepkega in elegantnega junaka, ki se lahko pokaže tudi v najboljši dunajski družbi. Nastop našega pevskega odseka v Kursalonu, enem najlepših dunajskih lokalov, je bil sijajen. Dvanajst pevcev in šestnajst pevk v krasnih gorenjskih narodnih nošah s havbami je dovršeno zapelo „Luna sije“ in „Bratci veseli vsi“. Posebno smo hvaležni g. dr. Babniku in njegovi gospe soprogi, ki sta s svojo požrtvovalnostjo omogočila nastop v nošah. Nastopil je tudi naš moški zbor in imenitno izvajal himno. Dunajska publika in sicer elitna, je z burnim aplavzom pokazala svoje navdušenje za slovensko pesem in za slovenska dekleta. In pri pevkah tudi naša koroška dekleta niso odrezala slabo. Lep pogled je bil, kako se je pri plesu naša Krajcarjeva Tončka z Ledenic graciozno vrtela z legacijskim svetnikom od japonskega poslanstva. Vsa čast našim puncam, da so tako čvrste in korajžne! — V soboto 11. febr. smo imeli v Raimundhofu svoj domači plesni venček. Svirali so nam hrvatski tamburaši, prav dobro se da plesati k njihovi godbi. Poleg plesa smo imeli šaljivo pošto, pevske solo-točke, ki jih je podal mojstersko naš priljubljeni in agilni visokošolec g. Kam. Vse tri naše dvorane so bile polne in tudi materijelni uspeh je bil zadovoljiv. Želeli bi še več takih prireditev, da se naši številni člani med seboj spoznajo. — Tudi naš dramski odsek je pod vodstvom g. Pirnata zelo delaven. Kar naprej so vaje za igro, v maju pa misli nastopiti v češkem narodnem domu kar z „Divjim lovcom“. Bravo, fantje in dekleta, le pred svet s talenti! — Kakor vidite, naše društvo živi in dela, vedno bolj intenzivno in veselo. V eni prihodnjih nedelj imamo kino-predstavo, radio-prireditev. Vsem koroškil društvom želimo, da posnemajo naš vzgled in se z vsemi silami vržejo v boj. Čudimo se, da n. pr. v Celovcu ni nobenega slovenskega društva!

Kako dober mora biti!

Štiri milijonov skodelic Kathreinerjeve Kneippove žitne kave se popije dnevno samo v Avstriji. V Nemčiji pa celo 33 milijonov v enem dnevu. To kaže, da

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

ni postala ljudska pijača samo po svojih nedosežnih prednostih, po svoji kakovosti in svoji delikatni vonjavi, ampak popolnoma zadovolji tudi najbolj razvajenega ljubitelja kave.

Za neštene milione „Sreča v skodelici kave“

nov. Božja previdnost mu je naložila težak križ hude 4letne bolezni. Molče je prenašal svoje nepopisno trpljenje. Ciprov oče pa je bil tudi dober sosed, ki je rad pomagal vsakomur po svojih močeh, zato žaluje za njim vsa soseska. Lep pogreb je bil zrcalo njegove priljubljenosti. Ob odprtem grobu se je od rajnega poslovil v ganljivih besedah domači čg. župnik in domači cerkveni pevci so zapeli nekdanjemu cerkvenemu pevcu v slovo ganljivo nagrobno „Vigred se povrne“. Rajni je bil tudi skrben gospodar. V slabem stanju je prevzel posestvo, a ga s pridnostjo in varčnostjo zelo popravil, zlasti gospodarsko poslopje je moral popolnoma na novo pozidati. Vsled truda in vednih naporov in na posledicah svetovne vojne je prežgodaj obnemogel. Šele 55 let star je legel k počitku. Hudo prizadeti Ciprovi družini naše iskreno sožalje, rajnemu očetu pa sveti večna luč!

Št. Štefan—Toganje. (Pogreb.) V tiho, srečno družinsko življenje Jazebeceve hiše na Toganjah, vsepovsod spoštovane, je prišla 31 I. t. l. velika žalost. Druta Lobnig, hči te hiše, komaj 35 let stara, je bila nagloma odpoklicana v večnost. Da je rajna pri ljudeh bila zelo spoštovana, je pokazal mrtvaški sprevod, ki je bil veličasten. Od vseh sosednih krajev so prihitali ljudje, da pokojni sestro izkažejo še zadnjo čast. Dješki župnik g. Lenart Trabesinger je asistiral domačemu g. Krištofu Zebedinu, ki se je v lepem in zelo ganljivem nagrobnem govoru poslovil od odhajajoče svoje župljanke. Naj sveti rajni večna luč!

Gorenče. 28. januarja je tukaj v Št. Rade-gundi umrl daleč na okrog poznani posestnik in gostilničar Filip Ehart. Velikanski je bil pogreb, ko smo ga dva dni pozneje spremljali k zadnjemu počitku. Pogrebci so se pripeljali na avtomobilih z Rude, Grebinja, Velikovca, Celovca, Pliberka itd. Mnogi so došli peš. Iz Žvabeka so prišli k pogrebu tudi g. župnik Uranšek, kar je rajni pred smrtjo sam želel. Do-

Klub kor. slov. akademikov je založil po originalu Fr. Zupana razglednice s slikama: Gospa Sveta in ob Baškem jezeru. Priporoča jih vsem narodnim društvom, trgovcem in ostalim Slovencem v takojšen nakup. Cena 10 grošev za komad, pri večjem naročilu znaten popust. Naročite pri tajniku kluba Jošku Hutter, Wien I., Habsburgergasse 7. Zavedni Slovenci, zahtevajte povsod naše razglednice!

DRUŠTVENI VESTNIK

Kazaze. (Igra.) Izobraž. društvo „Zarja“ priredi 19. februarja, to je na pustno nedeljo, igri „Čašica kave“ in „Trije tički“. Sodeluje pevski zbor.

NAŠE KNJIGE

1908 - 1918 - 1928.

Poživimo Družbo sv. Mohorja!

Škof Slomšek in naš koroški rojak Andrej Einspieler sta l. 1851 ustanovila Mohorjevo društvo. L. 1852 so izšle prve knjige. Družba torej obstoji že 76 let.

Mohorjeva družba je cerkvena bratovščina. Njen namen je pošiljati med ljudstvo za prav nizko ceno dobre knjige, ki naj ljudi poučujejo, utrjujejo v sv. veri in kratkočasijsko. Koliko lepih molitevnikov je že izdala Družba, koliko prelepih knjig verske vsebine, koliko poučnih knjig zlasti za kmečki stan in koliko kratkočasnih povesti! Koliko dobrega je že storila Družba našemu ljudstvu! Dolžni smo ji globoko hvaležnost! Skažimo ji to hvaležnost s tem, da ji ohranimo zvestobo!

Ne pomišljamo si reči, da je ničvreden lopov, kdor Družbo blati in ji izkuša izpodnesti tla med našim ljudstvom! Ljudje, ki to delajo, niso naše gore list, našemu ljudstvu ne želijo dobro. Brez pomisleka jih imenujemo sovražniki našega ljudstva; ne poslušajmo jih, ohranimo do Družbe zaupanje in zvestobo!

Žalibog Družba sv. Mohorja zadnjih deset let med našim koroškim slovenskim ljudstvom brzo nazaduje. L. 1908 je štela Družba v dekanijah Beljak, Borovlje, Celovec, Dobrla vas, Pliberk, Rožek, Šmohor, Tinje, Velikovec 4491 udov. Pred desetimi leti, torej l. 1918, jih je imela v istih dekanijah 4947. A danes jih ima komaj 2691! Zadnjih 10 let je število Mohorjanov padlo pri nas na Koroškem skoro za polovico. In vendar knjige niso drage. 2 S 50 g, to je manj nego poprej 2 K. Z dramimo se! Tako ne sme iti dalje! Družbo sv. Mohorja moramo zopet poživiti!

GOSPODARSKI VESTNIK

Napredek kmetijstva. V državnem zboru (računskem odseku) se je poročalo o napredku kmetijstva: vesel pojav sredi raznih skrbi in nezgod. Pšenice se je pridelalo l. 1927 28.000 vagonov, 2500 vagonov več kakor l. 1926 in 4000 vagonov več kakor prejšnja leta (21 do 25.). Rži se je pridelalo 46.000 vagonov, 580 vagonov več kakor 1926, 3000 vagonov več kakor prejšnja leta. Pridelavanje ječmena se je posebno razvilo: Leta 1927 se je pridelalo 22.000 vagonov, 2700 vagonov več kakor 1926 in 6000 vagonov več kakor v letih 1921 do 1925. Zdaj domačim pivovarnam ni treba več ječmena kupovati drugod, ker ga je doma zadosti, ki tudi v kakovosti popolnoma ustreza, tako da se inozemstvo že zelo zanima za naš ječmen. Ovsu se je pridelalo 1927 41.000 vagonov, 7000 vagonov več kakor v letih 1921 do 1925. Vrhutega seve mesta nimajo skoro nič več konj, vojaščine več ni in tako tudi več kupca za oves ni in ga ni treba uvažati. Veliko skrbi se obrača na pridelovanje mleka. Avstrija ima 1.200.000 krav. Računa se, da te krave dajejo dnevno pol litra mleka več kakor pred leti, to je 600.000 litrov na dan več, to je 1800 milijonov litrov na leto več kar je vredno v letu 65.000.000 šilingov! Kmetijstvo je, kjer je zemlja za to, zgradilo svoje cukrarne, tako da kmalu sladkorja sploh ne bomo več uvažali; ustanavljajo se mlekarne, ki bodo odvišno mleko predelavale v sir, ki bo pripraven, da se ga spravi na trg. In prav zadnji čas se ustanavljajo žganjarne, da se uporabi odvišni

krompir. Napredek se je dosegel tudi že pri pitanju živine, zelo je napredovala sadjereja in kmetje pričenjajo boljše skrbeti za svoje gozdove. Skrbimo, da naše dobro ljudstvo v napredku ne bo zaostajalo. Trd je kmečki kruh, ali tečen je in daje ljudstvu zdravje. Skrbimo, da se ljudstvo vzdrži na domači grudi pri domačem delu, pomagajmo, da bo to delo uspešno in da bo, ko se namnoži rod tudi večjemu številu ljudstva dajala zemlja potrebni kruh.

Tržne cene. Celovec. Žito: pšenica 40, rž 38, ječmen 36, oves 32, ajda 34, koruza 32, grah 120, leča 140, fižol 60, krompir 15 g za kg. Sladko seno 13, kisló 9, slama 6,50 S za 100 kg. Zelje 70, repa 20 g, goveja mast 6,80, čajno maslo 6, maslo za kuho 4,80, prekajena slanina 4, sirova slanina 3, svinjska mast 3,40, sladka smetana 4, kislá smetana 2,40 S, mleko 44 do 46 g, skuta 1,40S za kg. Živina: volí 1,10 do 1,30, plemenske krave 1,20—1,45, pitane krave 0,80—1, telice 1—1,20, pitani prašiči 2,10—2,40, plemenski prašiči 2,60—3 S za kg žive teže.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. Francozi izdelujejo tanke s 65 km brzine na uro. — Nek učenec realke na Dunaju je dobil slab red. Iz maščevalnosti je poslal profesorju zavoj, v katerem je bilo 1 kg smodnika in 2 električni bateriji. Pri odpiranju zavoja bi imele baterije vžgati smodnik. Namera se ni posrečila, pač pa je prišel dotični dijak v zapor. — V Bostonu se je pripetila v tajni destilaciji žganja v kleti neke hiše sredi mesta katastrofalna eksplozija. Hiša je zletela v zrak. Pri tej priliki je bilo šest oseb ubitih, večje število pa težko ali lažje ranjenih. — Prvega februarja so v Avstriji našli 230.750 podpiranih brezposelnih. — Po ljudskem štetju 31. decembra 1927 je na južnem Tirolskem 47.000 Italijanov in 205.000 Nemcev. Dobro se držijo Nemci. — V Romuniji so zmrznili trije vojaki na straži. Zanesli so jih na skedenj in jih slekli. Mrliški oglednik je ugotovil smrt. Da bi ne bilo treba nage pokopavati, so jih zavili vojaki v slamo. Naenkrat so se vsi trije prebudili. O tem so obvestili poveljnika, ki pa je kljub temu odredil pogreb, ker so bili že vsi trije v polkovnem seznamu vpisani za mrtve. Tako so bili živi pokopani. — Na Uralu so se uprli kmetje, ker naseljuje vlada žide. Žide so zapodili. Posredovati je morala vojska. Vlada je morala odnehati. — V francoski zapadni Indiji je eksplodiral z bencinom notovorjeni parnik. Pri tem je bilo ubitih 40 oseb in 60 ranjenih. — V Solunu so peljali skozi mesto municijo. En municijski zaboj je padel na tla in eksplodiral: 3 osebe mrtve, 20 ranjenih in hiše razrušene. — V letu 1927 se je zračni promet v Avstriji zelo dvignil. L. 1926 je bilo prepeljanih 3508 oseb, l. 1927 do konca novembra pa že 15.433. — V Rzeszowu je pred par dnevi eksplodiral eden od dveh vagonov, ki sta bila iz Hamburka odpremljena v Kijev. Preiskava je dognala, da sta bila vagona naložena z 18.000 kg žveplenega ogljika. Drugi vagon so na brzojavno naredbo ustavili na ruski meji, ker gre baje za nemški transport v Rusijo v vojne svrhe. — V Beogradu je umrl narodni poslanec Ljuba Jovanović.

Roparski napad, pri katerem je poginilo sedem ljudi. Pred na samoti stoječo k veliki pristavi spadajočo hišico v bližini Lvova, v kateri stanuje upravitelj posestva, bivši stotnik, se je ustavil te dni, ob pozni večerni uri, avtomobil. Izstopili so štirje elegantno opravljeni gospodje, ki so poklicali upravitelja ter ga z izgovorom, da radi poškodbe pri avtomobilu ne morejo dalje, prosili za prenočišče. Upravitelj jih je prijazno in gostoljubno sprejel. Dva je vzel sam pod streho, dva pa je spremil k sosedu. Ponoči ga je zbudil sumljiv ropot. Nabasal je samokres in čakal, kaj bo. Čez par minut je zagledal, da se bližata njegovi postelji dva možakarja. Upravitelj je zaklical: „Roke kvišku!“ Lopova sta odgovorila s tem, da sta potegnili samokrese; toda upravitelj je bil bolj uren. Oddal je dva strela in oba lopova sta obležala mrtva na tleh. Ko si ju je ogledal, je ugotovil, da sta njegova dva gosta. Nato je hitel k sosedu. Ko je stopil v sobo, mu je udaril v nos vonj po krvi. Posvetil je z električno žepno svetilko: Posestnik, njegova žena in njegova hčerka so ležali v mlaki krvi mrtvi.

O gostih ni bilo ne duha ne sluha. Sumil je, da sta odšla v njegovo hišo. Ni se zmotil. Splazil se je previdno k svoji hiši, kjer je naletel na lopova baš v trenutku, ko sta hotela udreti v hišo skozi okno. Oddal je dva strela in upihnil tudi tema dvema lopovoma luč življenja.

Kako se gradijo v Nemčiji domovi za kmečke delavce. Vsakdo si želi svojega doma in morebiti je to za delavca in posla najbridejše, da danes ne ve, kje bo počival jutri. Zato že leta in leta pravimo, da bi bilo treba poskrbeti vsakemu boljšemu delavcu mal dom, kjer bi lahko ustanovil svojo družinico. Takih domov vidimo zdaj rasti vsepovsod, ali le z veliko težavo, ker je kredit drag, in malokedo ima svojega toliko, da posojila ne potrebuje. V Nemčiji se je Mieterschutz odpravil, in del hišnega davka se rabi za podpiranje domov. Zanimivo je, koliko domov se je tam za kmečke delavce v minolih par letih postavilo:

	domovi ki so jih postavili gospodarji	delavci sami
Na Pruskem	18.802	9260
Na Bavarskem	148	2396
Na Saksonskem	360	73
Na Badenskem	29	385
Na Turinskem	133	438
Na Meklenburškem	361	386
Na Oldenburškem	198	816
Na Braunschweigu	180	30
Na Anhaltskem	131	12
Na Lipskem	72	22
Na Valdeškem	3	13
Na Schaumburškem	3	12

Vseh vkup . . . 34.263

VABILO.

Izobraževalno društvo v Podljudelju priredi igro

Veseli dan

Matiček se ženi

dne 19. februarja 1928 ob 1/3. uri popoldne
v Delavskem domu v Podljudelju.
Vstopnina: I. sedež 80 g, II. sedež 60 g,
III. sedež 40 g, stojišče 30 g.

Vse ljubitelje pošlene zabave prisrčno vabi
ODBOR.

VABILO.

Izobraževalno društvo „Kol“ v Št. Jakobu v Rožu
ponovi v svoji društveni dvorani v nedeljo,
dne 19. februarja t. l. opero

Kovačev študent in V ječi

Začetek točno ob 3. uri popoldne.

Po igri veselica Sloveške poštne brambe
v Narodnem domu.

K obilni udeležbi vabi VODSTVO.

Otvoritev mesarije.

Podpisani si usojam cenjenemu prebivalstvu
dobrovaške okolice naznaniti, da sem otvoril,
dne 9. februarja 1928 v Dobrli vasi hišna
štev. 29 (vsporedno pošte)

mesarijo

s prekajevalnico ter izdelovanjem
klobas vseh vrst na električni pogon.

Potrudi se bom, cenjenim odjemalcem po-
streči samo z najboljšim, prvovrstnim blagom
po najnižjih cenah. Na razpolago bo: goveje,
svinjsko, sveže in prekajeno, ter telečje
meso, slanina (špeh) in klobase vseh vrst,
na drobno in debelo.

V obilen obisk se priporoča

FERDINAND PARTL.

Inserirajte v Koroškem Slovencu!